
Husein Hasaneftendić Hus, perpetuum mobile "Parnog valjka"

BOSNA JE U mojim genima

"Bosna je u mojim genima. Isklija to u nekim pjesmama, nekim 'hafifijama' kada me preuzmu. Nije to ova poslijeratna Bosna nego ona 'utopijska', gdje je raja bila raja i gdje su se ljudi pazili. To su sjećanja na sretniju budućnost koja, pretvorivši se u sadašnjost, ispadne nimalo sretna."

Razgovarao: Mirza ABAZ

Kada govorimo o "Parnom valjku", dovoljno je reći "Parni valjak". Svima bude jasno da govorimo o jednoj od najvažnijih rokenrol pojava ovih prostora koja traje skoro pola vijeka. I dok je svaki član koji je još tu ili koji je prošao kroz "Parni valjak" ostavio svoj trag, prva dva lika koja nam prostire mozgom na spomen ove istaknute zagrebačke grupe bivaju Aki Rahimovski i Husein Hasaneftendić Hus. I dok je "Parni valjak" bend "sa zagrebačkog asfalta", zanimljivo je da Aki i Hus nisu rođeni Zagrepčani. Naime, Aki je rođen u Nišu, u Srbiji, dok je Hus na ovaj svijet "spušten" u Banjoj Luci, u Bosni i Hercegovini. Iako je još kao dijete s porodicom dospio u glavni grad Hrvatske, u razgovoru s nama Husein Hasaneftendić Hus otkrio je da je Bosna ipak u njegovim genima. No, kaže, ta Bosna koja kola njegovim genima nije sadašnja Bosna, već ona "utopijska", Bosna u kojoj je raja bila raja i u kojoj su se ljudi pazili. Zadovoljstvo nam je i privilegija, kako je nekoć pjevao Morrissey, što imamo u prvom broju časopisa *Bosna* intervju s

Husom, s kojim smo razgovarali o djelovanju "Parnog valjka", novim pjesmama i planovima, ali i o Bosni, iz koje njegov put vodi. Govoreći o "Parnom valjku", nismo išli predaleko u prošlost, svjesni da našem razgovoru ne bi bilo kraja kada bismo nabrajali sve uspjehе koje su ostvarili, ali smo našeg sagovornika stavili u ozbiljnu dilemu s pitanjem da li žali što nikada neće biti u prilici svoje pjesme čuti kao čisti slušalac, što ih neće doživjeti kao slušalac bez stvaralačkog upliva i što nikada neće osjetiti radost prvog slušanja svakog hita "Parnog valjka".

Počet ćemo naš razgovor sigurno s najbolnjom temom kako za Vas, tako sigurno i za ostale članove "Parnog valjka". U januaru prošle godine regionalna muzička scena osiromašena je za jednog velikana – Akija Rahimovskog. I dok su mnogi smatrali kako će biti nemoguće nastaviti dalje bez njega, čak ste i Vi sami bili u velikoj dilemi šta učiniti nakon njegove smrti, ipak ste smogli snage i nastavili dalje svirati s odličnim Igorom Drvenkarom. Koliko je

.....
**Naravno da sam se
vraćao u Banju Luku,
ali do rata. Sada
tamo nema nikoga. U
djatinjstvu sam odlazio
ponekad s roditeljima
u obilazak familije,
ali mog uzrasta su bile
samo dvije sestrične,
tako da mi igranje s
lutkama i nije bilo nešto
napeto. Više sam volio
Brčko i Sarajevo. Tamo
sam imao svoje društvo i
tamo su bile avanture.**

Fotografije: Matej Grgić

bilo teško donijeti odluku da ćete nastaviti raditi kao "Parni valjak" i bez Akija Rahimovskog?

Bolno i šokantno razdoblje. Tako naglo izgubiti, prije svega, prijatelja... Potpuno nas je devastiralo. U tom ludilu odlučili smo sebi dati posla, valjda da pobegnemo od tuge, pa smo organizirali oprostaj od Akija Rahimovskog koncertima u Zagrebačkoj i Pulskoj arenici. To razdoblje mi je u nekakvoj izmaglici. Znam da smo na prvim probama jedva svirali jer bi sva-ko malo neko brznuo u plać. Što se toga tiče, još i sada na nekim svirkama bude mi knedla u grlu. Tek tada, kada su se ugasila svjetla Pulske arene, nekako sam osvijestio da nema ničega ispred nas, da smo na raskrsnici hoćemo li živjeti od sjecanja ili ćemo stvarati nova. Dugo smo se preispitivali i na kraju odlučili da krenehemo dalje. Pojavom Igora Drvenkara stvari su lagano počele sjedati na svoje mjesto.

Trenutna postava "Parnog valjka", izuzmemo li novog pjevača, kako dugo zajedno nastupa. Kako je bilo "Parnom valjku" prilagoditi se novom pjevaču, a kako je, s druge strane, Igor Drvenkar doživio novo okruženje? Je li došlo do određenih promjena u samoj organizaciji, navikama, "ritualima"?

Nije samo postava Parnog valjka dugo zajedno, imamo ljude u ekipi koji rade za nas po trideset i kusur godina. Mislim da je i to hvale vrijedno. Što se Igora Drvenkara tiče, on je jedan nevjerovatno ugoden, pozitivan i talentiran lik s izrazito jakim radnim navikama tako da smo kliknuli

na prvu. On nam daje tu neku mladenačku energiju, a mi njemu iskustvo tako da se ponovno rodila strast iako nam je trebalo vremena da se naviknemo na novi glas, a bogme i njemu da shvati gdje je i ko je iza njega.

U toku ove godine "Parni valjak" objavio je nekoliko singlova s Igorom Drvenkarom, a najavljen je i novi album. Singlovi koji su ugledali svjetlo dana jesu "Moja glava, moja pravila", "Bogati će pobjeći na Mars", a nedavno ste publici predstavili i "Sad kad znaš". Kako ste zadovoljni reakcijama publike na pjesme i kada bi novi album mogao biti objavljen?

Nove pjesme prošle su sjajno u eteru, a sve ih više ljudi pjeva i na koncertima. Naročito gomile novih klinki iz prvih redova koje je privukao naš novi pjevač. Što se albuma tiče, na njemu se radi i čini mi se da bi mogao biti moćan iako ko više sluša albulme. Svejedno, mi mu se veselimo i vjerovatno će biti objavljen na proljeće.

Nakon što ste počeli raditi s Igorom Drvenkarom nastupali ste kako samostalno, tako i s drugim izvodačima na brojnim festivalima širom Hrvatske, ali i u Sloveniji, Srbiji te Crnoj Gori. Međutim, publika u BiH još uvijek čeka da čuje kako zvuči "novi" "Parni valjak". Vode li se pregovori o mogućim skorašnjim nastupima u BiH?

Istina, imali smo niz sjajnih nastupa i do kraja godine smo rasprodani. Mislim da će Bosna i Hercegovina biti na redu

.....
Spaja nas činjenica da nas metak ubije bez obzira ko smo i odakle smo, a metke ispaljuju pohlepni, korumpirani i zadojeni političari.

Razlika između Hrvatske i Bosne i Hercegovine jeste ta da nas naši političari prečaju malo nježnije tako da malo naprave i za nas, a malo i moraju jer smo srećom u Evropi. Žao mi je ako zvučim grubo, ali cinizam se razvije s godinama. Nije da sam to želio.

nakon albuma, kada krenemo na turneju, i to jedva čekam.

Jednom prilikom ste za bh. kolege novinare rekli da, iako Vas u Bosni nema često, Bosne u Vama još ima. Koliko Husu znači BiH, koliko mu znači rođena Banja Luka?

Bosna je u mojim genima. Iskljija to u nekim pjesmama, nekim "hafifijama" kada me preuzmu. Nije to ova poslijeratna Bosna nego ona "utopijska", gdje je raja bila raja i gdje su se ljudi pazili. To su sjećanja na sretniju budućnost koja, pretvorivši se u sadašnjost, ispadne nimalo sretna.

Što se Banje Luke tiče, ne osjećam je kao rodni grad jer sam u njoj samo rođen. Ni sam tamo odrastao. Bio sam mala nesvjesna beba kada sam došao u Zagreb, tako da su moja najranija sjećanja vezana za zagrebački asfalt.

Iako ste još kao dijete zajedno s porodicom otišli u Zagreb, jeste li se ikada vratili u Banju Luku? Pretpostavljamo da je dio familije ostao u ovom bh. gradu.

Naravno da sam se vraćao u Banju Luku, ali do rata. Sada tamo nema nikoga. U djetinjstvu sam odlazio ponekad s roditeljima u obilazak familije, ali mog uzrasta su bile samo dvije sestrične, tako da mi igranje s lutkama i nije bilo nešto napeto. Više sam volio Brčko i Sarajevo. Tamo sam imao svoje društvo i tamo su bile avanture.

Jasno je da ste Vi najprije bili ogromna jugoslavenska rok-zvijezda, a potom i hrvatska. Ipak ste predugo u Hrvatskoj da Vas takvim ne bismo opisali. Međutim, čini se da ste uvijek, kada bi Vas neko pitao o tome, govorili o svom životnom putu koji vodi iz BiH.

Ma nikad ti se ja nisam osjećao niti zvijezdom, niti pripadnikom bilo čega izvan mog sistema vrijednosti. Bog, krv i tlo ti jednostavno nije moja furka. Šta znači biti pripadnikom neke kulture kada nema kulturu koja nije izrodila i poneko govno. S ponosom nosim svoje ime jer je vezano uz moje djelo, a ima i lijepo značenje. Čovjek je ono što odluči da bude, kakvim se izgradi. Nasljeđe i odgoj igraju ulogu, ali odluka je najbitnija.

Vrlo je česta pojava da ljudi, nakon određenog perioda, odluče pronaći svoju mirnu luku u svom rodnom gradu ili mjestu? Je li Hus ikada razmatrao tu ideju? Naravno, svjesni smo činjenice da ipak imate život, da imate porodicu i posao u Hrvatskoj, pa je vjerovatno teže se odlučiti na jedan takav postupak.

Ja se nemam kamo vraćati, ja sam već tu, ja sam svoju mirnu luku izgradio. To su moja porodica, moji prijatelji i moj dom.

Nikuda ja nisam svjesno otišao da bi osjećao nostalгију ili potrebu za povratkom.

Je li uopće moguće povući paralelu između Hrvatske i Bosne i Hercegovine, tj. uporediti sve ono što nas spaja i što nas razdvaja? Nažalost, svjedočimo mnogim diplomatsko-političkim trzavicama u posljednje vrijeme kako između hrvatskih i bošnjačkih političkih predstavnika u samoj BiH, tako i na bilateralnom nivou između dviju država. No nikako ne smijemo zaboraviti da smo upućeni jedni da druge uprkos svemu, je li tako?

Spaja nas činjenica da nas metak ubije bez obzira ko smo i odakle smo, a metke ispaljuju pohlepni, korumpirani i zadojeni političari. Razlika između Hrvatske i Bosne i Hercegovine jeste ta da nas naši političari prcaju malo nježnije tako da malo naprave i za nas, a malo i moraju jer smo srećom u Evropi. Žao mi je ako zvučim grubo, ali cinizam se razvije s godinama. Nije da sam to želio.

Govoreći o bitnosti "Parnog valjka", ne treba puno trošiti riječi. Jasno je da se radi o jednoj od najvećih rokenrol pojava ovih prostora. Stoga ću Vas pitati: želite li što nikada nećete biti u prilici svoje pjesme čuti kao čisti slušalac, što ih nećete doživjeti kao slušalac bez stvaralačkog upliva, i što nikada nećete osjetiti radost prvog slušanja svakog hita "Parnog valjka"?

Sjajno pitanje! Stvarno bih volio znati kakav bi dojam ostavile te pjesme na mene da ih je neko drugi napisao. Nadam se da bih bio ljubomoran. ●

Tako naglo izgubiti,
prije svega, prijatelja...
**Potpuno nas je
devastiralo. U tom
ludilu odlučili smo
sebi dati posla, valjda
da pobjegnemo
od tuge, pa smo
organizirali oproštaj
od Akija Rahimovskog
koncertima u
Zagrebačkoj i Pulskoj
areni. To razdoblje mi
je u nekakvoj izmaglici.
Znam da smo na prvim
probama jedva svirali
jer bi svako malo neko
briznuo u plač. Što se
toga tiče, još i sada na
nekim svirkama bude
mi knedla u grlu.**